

Konsekvensutredning avseende föreskrifter och allmänna råd om nätkoncessionshavares förslag till intäktsram och om insamling av uppgifter för att bestämma intäktsramens storlek

Denna konsekvensutredning avser Energimarknadsinspektionens föreskrifter och allmänna råd om nätkoncessionshavares förslag till intäktsram och insamling av uppgifter för att bestämma intäktsramens storlek.

Konsekvensutredningen har upprättats i enlighet med förordning (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Bakgrund

Regeringen lade den 5 mars 2009 en proposition (2008/09:141) som innebär att elnätsföretagens nättariffer (intäktsramar) kommer att regleras enligt en ny metod. Denna metod innebär en förhandsprövning av nätföretagets intäkter.

Riksdagen beslutade den 16 juni 2009 att införa förhandsprövning av nättariffers skälighet. Lagen (2009:892) om ändring av ellagen (1997:857) innebär att Energimarknadsinspektionen (EI) under 2011 ska besluta om intäktsramar för samtliga elnätsföretag. För alla nätföretag utom stamledning gäller en tillsynsperiod om fyra år. När det gäller stamledning ska EI istället lämna förslag på intäktsram till regeringen som fattar beslutet. Föreskrifterna och de allmänna råden omfattar inte Affärsverket svenska kraftnät.

EI har bemyndigats att meddela föreskrifter i 14 § och 16 § 1, 2 och 5 förordningen (2010:xxxx) om fastställande av intäktsram enligt ellagen (1997:857).¹

Beskrivning av problemet och vad man vill uppnå

Från och med år 2012 införs sk. förhandsreglering av elnättariffer. Intäktsramarna avser normalt 4 år, vilket innebär att regleringen övergår från att vara ettårig till att bli fyraårig som huvudregel. Närmare bestämmelser om tillsynsmetodens utformning finns i 5 kapitlet ellagen och i förordning (2010:xxxx) om fastställande av intäktsram enligt ellagen (1997:857).

¹ Förordningen har beslutats av regeringen den 29 april 2010 men har ännu inte publicerats i Svensk författningssamling (SFS)

En nätkoncessionshavare ska enligt 5 kap. 2 § ellagen (1997:857) lämna in ett förslag till intäktsram till nätmyndigheten tillsammans med de uppgifter som krävs för att pröva förslaget.²

Enligt 5 kap. 6 § ska intäktsramen täcka skäligen kostnader för att bedriva nätverksamhet under tillsynsperioden och ge en rimlig avkastning på det kapital som krävs för att bedriva verksamheten (kapitalbas).³ Förarbetena anger också att det inte ska vara av avgörande betydelse om ett nätföretag hyr eller äger en tillgång.

I förordningen om beräkning av intäktsram anges bl.a. vad som avses med anläggningstillgångar vid värdering av elnätsföretagens kapitalbas.

För att EI från och med 2012 ska kunna beräkna intäktsramar för varje elnätsföretag har EI utarbetat en tillsynsmetod för bedömning av nätföretagets kapital- och löpande kostnader i nätverksamhet. Metoden kräver att EI har tillgång till vissa detaljuppgifter om nätföretagets anläggningsregister samt ett antal ekonomiska uppgifter.

För att inspektionen ska kunna pröva om nätkoncessionhavarens förslag till intäktsram täcker skäligen kostnader för att bedriva nätverksamhet krävs således uppgifter om nätkoncessionhavarens verksamhet. Föreslagna föreskrifter och allmänna råd anger närmare hur förslaget ska vara utformat samt vilka uppgifter som EI behöver för att i enlighet med utarbetad tillsynsmetod kunna pröva nätkoncessionhavarens förslag till intäktsram. Föreskrifterna innehåller också vissa bestämmelser om utformning och innehåll av en ansökan om omprövning av intäktsram under och efter tillsynsperioden samt vissa bestämmelser om dokumentation av det redovisade förslaget om intäktsram.

Beskrivning av alternativa lösningar för det man vill uppnå och vilka effekterna blir om någon reglering inte kommer till stånd

EI anser, inte minst mot bakgrund av den korta tid som föreligger mellan insamlingstillfället av uppgifter och besluten om intäktsramar, att det är rimligt att precisera i föreskrifter hur nätkoncessionshavarens förslag till intäktsram ska vara utformad samt vilka uppgifter som ska samlas in för att pröva förslaget. EI gör bedömningen att de uppgifter som finns i föreskrifterna och de allmänna råden är nödvändiga för att inspektionen ska kunna pröva huruvida en nätkoncessionshavarens förslag till intäktsram motsvarar skäligen kostnader i nätverksamheten.

Utan föreskrifterna och de allmänna råden kommer nätkoncessionshavarna inte att få någon större vägledning (utöver vad som anges i 5 kap. 2 § ellagen och förordningen (2010:xxxx) om fastställande av intäktsram enligt ellagen (1997:857)) för hur en ansökan om en intäktsram ska vara utformad.

EI har kunnat konstatera att om enbart befintlig uppgiftsinhämtning som redan sker idag ska användas, kommer EI inte att få tillgång till de uppgifter som behövs för att beräkna

² SFS 2009:892 Lag om ändring i ellagen (1997:857)

³ SFS 2009:892 Lag om ändring i ellagen (1997:857)

en skälig intäktsram. Den alternativa lösning som EI anser möjlig vore att precisera motsvarande uppgifter, som nu föreslås begäras in i föreskrifter, i brev till varje enskilt företag. En sådan ordning bedöms dock minska förutsägbarheten och transparensen i regleringen och innebär större administrativ börda då det är många företag som i så fall ska få individuella brev.

En utebliven reglering om vilka uppgifter EI behöver för att pröva en nätkoncessionshavares förslag till intäktsram bedöms således göra det mycket betungande för EI att bedöma huruvida en föreslagen intäktsram är skälig eller inte. De administrativa kostnaderna för myndigheten och berörda nätföretag bedöms sannolikt bli högre. Detta på grund av att inspektionen då tvingas ha en mer omfattande dialog med respektive företag. En inrapportering som bygger på de föreskrifter och allmänna råd inspektionen föreslår kan också understödjas med ett anpassat IT-system vilket möjliggör en högre grad av automatisering av inspektionens tillsyn till nytta både för EI och nätkoncessionshavarna. En utebliven reglering i form av föreskrifter och allmänna råd skulle därmed i slutändan leda till ökade kostnader för regleringen, vilket i sin tur kan leda till högre tariffer. En mindre effektiv tillsynsmetod innebär också att kunderna riskerar att få betala oskäliga tariffer.

Uppgifter om vilka som berörs av regleringen

Föreskrifterna gäller för elnät som både omfattas av en nätkoncession för linje och sådana elnät som omfattas av nätkoncession för område. Föreskrifterna och de allmänna råden föreslås inte gälla för Affärsverket svenska kraftnät. Inte heller gäller de sådana elnätsanläggningar som inte omfattas av nätkoncession exempelvis genom att de är undantagna från kravet på nätkoncession, så kallade icke koncessionspliktiga elnät. I dagsläget berörs totalt 172 elnätsföretag.

Uppgifter om vilka kostnadsmissiga och andra konsekvenser regleringen medför och en jämförelse av konsekvenserna för de övervägda regleringsalternativen

Elnätsföretagens avgifter har sedan omregleringen av elmarknaden 1996 varit föremål för granskning av nätmyndigheten.

Fram till 2007 samlades uppgifter för bedömning av nättariffers skälighet in enligt två föreskrifter, dels Närings- och teknikutvecklingsverkets föreskrifter och allmänna råd om ändring i Närings- och teknikutvecklingsverkets föreskrifter och allmänna råd (NUTFS 1995:1) om redovisning av nätverksamhet (1998:1), dels föreskrifter och allmänna råd om lämnade av vissa uppgifter för bedömning av nättariffers skälighet (STEMFS 2003:3). Det årliga administrativa kravet uppskattades för den förstnämnda till 75 miljoner⁴ och för den sistnämnda till ca 232 miljoner kronor. Den sistnämnda föreskriften har upphävts i mars 2009 genom EI 2009:1.

⁴ Summan inkluderar kravet att också hålla anläggningsregistret löpande uppdaterat.

Den administrativa kostnaden för bedömning av nättariffers skälighet under åren 2008-2011 kommer fortsatt uppgå till ca 75 miljoner kronor per år. Den förenklade tillsynsmetoden utgår från en årlig granskning av nätföretagens avgifter med stöd av bl.a. en förenklad beräkning av nätföretagens kapitalbas.

De föreslagna föreskrifterna bedöms i huvudsak innebära följande administrativa kostnader.

1 kap. Tillämpningsområde

Kapitlet bedöms inte innebära någon administrativ börda.

2 kap. Definitioner

Kapitlet bedöms inte innebära någon administrativ börda.

3 kap. Generella bestämmelser

Kapitlet anger bl.a. att nätföretaget ska ange vilka redovisningsenheter resp. nätkoncessioner som redovisningen omfattar. Eftersom redovisningen omfattar samma enheter som redovisningen enligt NUFTS 1998:1 bedöms redovisningen i denna del inte innebära något utredningsarbete. EI avser också med stöd av ett anpassat IT-system ange dessa uppgifter så att det enbart ankommer på nätföretaget att granska riktigheten i dessa uppgifter.

I kapitlet anges också att redovisningen ska ske elektroniskt. EI avser tillhandahålla ett webbaserat IT-system för att förenkla den elektroniska rapporteringen. Mot bakgrund av att den tidigare redovisningen till EI enligt STEMFS 2003:3 krävde elektronisk rapporteringen anser EI att det är rimligt att utgå från att elektronisk rapportering inte kräver något ytterligare utrustning hos nätföretaget.

4 kap. Nätkoncessionshavarens förslag till intäktsram

Företaget ska lämna vissa uppgifter om företaget såsom organisationsnummer, adress, behörig firmatecknare mm. Det bedöms inte kräva något utredningsarbete för att redovisa dessa uppgifter. EI avser också med stöd av ett anpassat IT-system ange dessa uppgifter (dvs. för i fyllt) i underlaget så att det enbart ankommer på nätföretaget att granska riktigheten i dessa uppgifter. I fall EIs uppgifter skulle vara felaktiga ankommer det förstås på företaget att ange de riktiga uppgifterna. Den administrativa bördan bedöms även i sådana fall som försumbar.

5 kap. Uppgifter som ska lämnas för prövning av en nätkoncessionshavarens förslag till intäktsram

Enligt 3 § ska nätföretaget kategorisera sina anläggningstillgångar enligt tre kategorier. EI bedömer att denna fördelning är betydligt enklare än den som redan följer av NUFTS 1998:1 som idag ställer krav på redovisning av anläggningstillgångar i elva kategorier. EI kan konstatera att de elva kategorierna kan inordnas i de tre kategorierna. EI bedömer därför att fördelningen i tre kategorier kräver en mycket begränsad arbetsbörda. Det är heller inte fråga om att nätföretaget ska behöva inventera sina anläggningstillgångar om nätföretaget har en övergripande kännedom om sina anläggningar, vilket är något som redan krävs för att kunna bedriva verksamheten enligt befintligt regelverk. Den administrativa arbetsbördan bedöms därför som försumbar.

För att EI ska kunna beräkna ett sk. nuanskaffningsvärde enligt förordningen (2010:xxxx) om fastställande av intäktsram enligt ellagen (1997:857) bedömer EI att EI behöver viss detaljkunskap om nätföretagets tillgångar som används i nätverksamheten. Sådana detaljuppgifter erhåller inte EI idag genom andra föreskrifter. De uppgifter som ska redovisas framgår av föreslagna 4 §.

De uppgifter som redovisas enligt denna bestämmelse förutsätts, om inget annat anges, förlagda i en miljö som motsvarar landsbygd. I de fall nätföretaget anser att vissa anläggningstillgångar såsom s.k. nätstationer, jordkablar eller belagd luftledning (avser vissa spänningsnivåer) ska värderas högre, behöver nätkoncessionshavaren ange förläggingsmiljö. I dessa fall behöver nätföretaget kunna styrka förläggingsmiljön med kartor eller motsvarande vid en tillsyn.

EI bedömer att de uppgifter som behövs för att kunna redovisa uppgifter enligt 4 § återfinns i nätföretagens tekniska register. Redan idag behöver nätföretaget för den dagliga driften av verksamheten ha kunskap om de uppgifter som föreslås begäras in enligt 4 §. På förfrågan till de företag som ingår i EI:s referensgrupper samt i samband med en genomförd pilot⁵ för framtagande av den nya tillsynsmetoden har företagen uppgett att redovisningen kräver en genomgång av befintliga tekniska register, men att arbetsbördan för denna genomgång bedöms vara begränsad. Viss administrativ kostnad uppstår när uppgifterna behöver fyllas i för ändamålet framtaget IT-system vid redovisningen till EI. EI avser dock att underlätta denna redovisning genom att de vanligast förekommande anläggningarna tillhandahålls i IT-systemet.

När det gäller informationen om förläggingsmiljön för sådana anläggningstillgångar där förläggingsmiljö får specificeras följer kravet på sådan information redan av förordningen (2010:xxxx) om fastställande av intäktsram enligt ellagen (1997:857). EI bedömer att merparten av små och medelstora nätföretag har information om förläggingsmiljön för sina anläggningstillgångar. Emellertid har nätföretaget sannolikt inte systematiserat denna information på det sätt som EI nu anger. EI bedömer därför att en inte försumbar administrativ kostnad kommer att uppkomma för små och medelstora företag i denna del. Genom att kravet på att redovisa förläggingsmiljö inte är tvingande kan dock kravet begränsas om företaget väljer att inte ange förläggingsmiljö. I denna del antas anläggningarna belägna i förläggingsmiljö landsbygd.

EI bedömer sammantaget utifrån den information som lämnats av nätföretagen som ingår i EI:s referensgrupper samt genom vad som framkommit i genomförd pilotstudie avseende beräkning av kapitalbas med norm, att arbetsbördan för ett medelstort nätföretag uppgår till cirka en och en halv vecka för en person på heltid per redovisning och tillsynsperiod. För ett mindre företag med färre anläggningar blir arbetsbördan

⁵ Sweco Energiguide AB: rapport Reglering av elnätsföretagens intäkter – Normprislista i pilotförsök, 2010-01-20, dnr 17-2009-101969.

mindre. Första gången redovisningen ska genomföras bedöms ytterligare cirka en arbetsvecka komma ifråga.

I det fall ett nätföretag idag inte har tillgång till elektroniska kartor kan vissa materiella merkostnader uppkomma genom att EI valt att sammankoppla indelningen i fyra förläggningssmiljöer utifrån kartor. EI bedömer dock att de materiella kostnaderna begränsas av att EI utgår från befintliga kartor som tas fram och uppdateras av myndigheterna SCB och SGU. Eftersom nätföretagen kan verifiera förläggningssmiljöerna på annat sätt bedömer EI att sådana nätföretag som inte har annat behov av nämnda kartor kan underlåta att införskaffa dessa. Det materiella kravet får därmed betraktas som begränsat och inte uppgå till mer än några tusen kronor per rapporteringstillfälle och tillsynsperiod. Avgifter för digital tillgång till kartorna finns att läsa på myndigheternas hemsidor.

I det fall ett nätföretag har tillgångar som av någon anledning inte kan värderas med norm har tre andra metoder i viss rangordning angetts i förordningen (2010:xxxx) om fastställande av intäktsram enligt ellagen (1997:857). EI bedömer att det är rimligt att anta att det för små och medelstora företag kommer att vara mindre än 10 % av tillgångsmassan i kapitalbasen som är hänvisad till någon av dessa metoder.

De tre metoderna som ska användas är värderingen utifrån anläggningstillgångarnas ursprungliga anskaffningsvärde, bokfört värde eller annat skäligt värde. EI bedömer att det innebär visst utredningsarbete för att värdera en tillgång med någon av dessa metoder första gången tillgången ska värderas. Första gången bedöms arbetsbördan uppgå till ca en arbetsveckas arbete för en person per rapporteringstillfälle. I framtiden bedöms arbetsbördan bli mindre då nätföretaget vid anskaffningen av tillgången bör notera exempelvis anskaffningsvärde eller annan uppgift om tillgången till grund för kommande redovisning.

Enligt 8-9 §§ ska nätkoncessionshavaren uppge företagets investeringar och utrangeringar under tillsynsperioden. Detta krav följer redan av förordningen (2010:xxxx) om fastställande av intäktsram enligt ellagen (1997:857). EI bedömer att redovisningen kräver att nätföretaget upprättar femåriga investerings- och utrangeringsplaner (första tillsynsperioden avses åren 2011-2015). Redan idag har nätföretaget ett behov av att planera investeringar och utrangeringar. Det finns dock inget krav på att redovisa dessa uppgifter till EI. EI bedömer att det för ett medelstort företag kommer att krävas cirka en arbetsvecka för en person per rapporteringstillfälle att upprätta dessa investerings- och utrangeringsplaner. Om planerna blir felaktiga får dessa dock justeras efter tillsynsperiodens slut. Detsamma gäller om en anläggning skulle förbises.

När det gäller 5 kap. 10-11 §§ i den föreslagna författningen så behöver merparten av föreslagna uppgifter redovisas enbart om inte motsvarande uppgifter tidigare redovisats enligt NUFTS 1998:1. I dessa fall behöver nätkoncessionshavaren bara kontrollera de uppgifter som EI tillhandahåller. EI bedömer därmed att den administrativa bördan är mycket begränsad i denna del.

12 § är föranledd av att definitionen av en anläggningstillgång skiljer sig åt mellan årsredovisningslagen (1995:1554) och 3 § förordningen (2010:xxxx) om fastställande av intäktsram enligt ellagen (1997:857). EI bedömer att mindre än 10 % av nätföretagets anläggningstillgångar kommer att omfattas av 12 §. EI bedömer också att de samlade avskrivningarna samt det ingående bokförda värdet som ska redovisas enligt denna paragraf med enkelhet kan utfås ur befintlig redovisning enligt NUFTS 1998:1. EI bedömer att denna redovisning innebär mycket liten administrativ börda, och för ett litet eller medelstort företag inte mer än ca 1 arbetsdag för en person.

Enligt 13 § ska nätföretaget uppskatta vissa kostnader i nätverksamheten för den kommande fyraårsperioden. EI bedömer att denna uppskattning innebär mycket liten administrativ börda då företaget kan utgå från tidigare års redovisning. Eftersom nätföretaget i efterhand får korrigera denna uppskattning med verkligt utfall är det inte av någon direkt betydelse om uppskattningen blir felaktig. EI bedömer således den administrativa bördan i denna del som försumbar.

6 kap. Ansökan om omprövning av intäktsram under och efter tillsynsperioden

Nätföretaget har enligt 5 kap. 10, 12, och 15 §§ ellagen möjlighet att begära omprövning av en intäktsram om vissa förutsättningar är uppfyllda.

I 6 kapitlet i föreskriften anges att de skäl och de uppgifter som åberopas till stöd för ändringen av intäktsramen ska anges. EI bedömer att det är svårt att göra en generell bedömning av den administrativa bördan då omprövningens omfattning kan variera. EI utgår dock från att omprövning under en tillsynsperiod är begränsad till enstaka uppgifter. Omprövning bör bara uppkomma om det finns särskilda skäl eller om det finns omständigheter som bedöms medföra en väsentlig ökning av intäktsramen. Det kan då inte röra sig om mer än högst några dagars arbete. Omprövning efter periodens slut kan innebära ett visst utredningsarbete även om detta också bör vara begränsat till högst några dagars arbete för ett litet eller medelstort företag. Företaget ska även redovisa de uppgifter som framgår av 7 kapitlet i föreskrifterna (se nedan).

7 kap. Insamling av uppgifter för avstämning efter tillsynsperioden

Av 7 kapitlet framgår att nätföretaget ska vara skyldigt att lämna vissa uppgifter efter att tillsynsperioden är slut, dvs. i normalfallet efter fyra år. Av 2 § framgår att nätföretaget ska redovisa det faktiska utfallet av investeringar och i 3 § anges att nätföretaget ska redovisa det faktiska utfallet av utrangeringar. EI bedömer att den administrativa bördan bör vara begränsad eftersom nätföretaget redan idag har en skyldighet att uppge anskaffningsvärden och anskaffningsår för en tillgång enligt 9 § förordning (1995:1145) om redovisning av nätverksamhet samt löpande dokumentera den i sitt anläggningsregister. Vidare behöver företaget dokumentera utrangeringar för att kunna uppfylla bokföringslagens bestämmelser. EI bedömer därför att den administrativa merbördan i det här sammanhanget uppgår till högst en arbetsvecka per redovisning och tillsynsperiod för ett litet eller medelstort företag.

Av 4 § framgår att nätföretaget också ska redovisa det faktiska utfallet avseende kostnader för nätförluster mm. Detta är en uppgift som nätföretaget redan behöver

sammanställa och redovisa enligt NUFTS 1998:1. Redovisning enligt denna bestämmelse innebär därmed bara utredningsarbete i de fall redovisning inte skulle ha skett enligt nämnda författning. Den administrativa arbetsbördan i detta sammanhang bedöms vara försumbar.

8 kap. Uppgifter om intäkter i nätverksamhet

Enligt 1 § ska nätföretaget lämna uppgifter om sina intäkter i nätverksamhet för tillsynsperioden. Denna redovisning innebär en mycket liten administrativ kostnad eftersom nätföretaget redan har en skyldighet att följa upp sina intäkter årligen enligt NUFTS 1998:1. Den administrativa bördan i detta sammanhang är därför försumbar.

9 kap. Dokumentation av anläggningstillgångar

Kapitlet anger att de uppgifter som redovisas med ett förslag till intäktsram också ska dokumenteras av nätföretaget. Kravet på dokumentation följer av att EI anser att det är rimligt att nätföretagen har ett krav på sig att spara de uppgifter som angetts till grund för ett förslag om intäktsram. Detta underlättar uppföljning och granskning av nätföretaget. Mot bakgrund av att EI inte ställer några särskilda krav på vilket sätt dokumentationen ska ske, bedömer EI att kostnaderna för små och medelstora företag kan minimeras genom att dokumentationssättet anpassas efter företagets förutsättningar. EI utgår därför från att nätföretaget inte ska behöva investera i några särskilda IT-system för de tillkommande kraven. EI bedömer sammantaget att det är rimligt att anta att den löpande årliga administrativa bördan för ett litet eller medelstort företag i denna del uppgår till ca 8 arbetsdagar per tillsynsperiod.

Bedömning av om regleringen överensstämmer med eller går utöver de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen

Förhandsreglering av nätkoncessionshavarnas tariffer är föranlett av direktiv 2003/54/EG.

Bedömning av om särskilda hänsyn behöver tas när det gäller tidpunkten för ikraftträdande och om det finns behov av speciella informationsinsatser

Föreskriften och de allmänna råden föreslås träda i kraft den 1 november 2010. Första rapporteringstillfället infaller senast den 31 mars 2011.

EI har under 2009 och 2010 presenterat sitt arbete med förhandsregleringen för berörda företag vid flertalet tillfällen, bl.a. i informationsbrev till samtliga nätkoncessionshavare, på regionala informationsmöten med branschorganisationen Svensk Energi samt vid kurser och andra informationsträffar. Nätföretagen fick redan under 2009 via branschorganisationen Svensk Energi och genom EI:s webbplats information om möjligheten att följa arbetet med att utveckla tillsynsmetoder för förhandsregleringen. Ytterligare informationsinsatser angående de föreslagna föreskrifterna och allmänna råden är nödvändiga under 2010 för att säkerställa att nätkoncessionshavarna får kännedom om de kommande kraven. Föreskrifterna och de allmänna råden samt information kommer även att finnas tillgänglig på Energimarknadsinspektionens webbplats, www.ei.se.

EI avser också (vilket nämnts ovan) att ta fram ett IT-system för elektronisk rapportering som kan användas av nätkoncessionshavarna. EI kommer också att tillhandahålla en handbok till stöd för redovisningen av intäktsram mm.

Beskrivning av antalet företag som berörs, vilka branscher företagen är verksamma i samt storleken på företagen

Regleringen berör (som redovisats ovan) elnätsföretag, både innehavare av nätkoncession för linje (regionnätsföretag) och företag som är innehavare av nätkoncession för område (lokalnätsföretag). I dagsläget berörs totalt 172 elnätsföretag.

Vad gäller regionnätsföretag berörs i dagsläget totalt 4 elnätsföretag (vilka även innehar lokalnät) som kommer att redovisa med totalt 5 redovisningsenheter för regionnät (RER). Det innebär att endast ett av regionnätsbolagen ska rapportera för två redovisningsenheter.

Vad avser lokalnät berörs i dagsläget totalt 172 elnätsföretag. Av dessa elnätsföretag har 169 bolag endast en redovisningsenhet för lokalnät (REL). Resterande tre elnätsföretag har totalt åtta redovisningsenheter.

För de elnätsföretag som har lokalnät gäller följande fördelning av antalet REL fördelat på antalet uttagspunkter:

Små elnätsföretag (84 företag) < 10 000 uttagspunkter	84 REL
Medelstora elnätsföretag (85 företag) < 100 000 > 10 000 uttagspunkter	85 REL
Stora elnätsföretag (3 företag) > 100 000 uttagspunkter	8 REL

Beskrivning av vilken tidsåtgång regleringen kan föra med sig för företagen och vad regleringen innebär för företagens administrativa kostnader

Redovisningen avser ske året innan tillsynsperioden börjar respektive året efter tillsynsperiodens slut. Tillsynsperioden är som huvudregel fyra år. Rapportering kan därtill komma att ske om nätkoncessionshavaren eller EI finner att det finns skäl för omprövning under tillsynsperioden enligt 5 kap. ellagen. EI har tidigare bedömt att den administrativa bördan för redovisningen kan vara jämförbar med NUFTS 1998:1. Mot bakgrund av att årsrapporten bör kunna anpassas vid övergången till en reglering med intäktsramar ska rapporteringsbördan enligt NUFTS 1998:1 på sikt kunna samordnas och minskas.

Rapporteringsbördan bedöms bli störst första gången som den reglermässiga redovisningen ska upprättas. När regleringen väl är etablerad kommer nätföretaget t.ex. att kunna utgå från befintlig redovisning och göra tillägg och justeringar i takt med

investeringar och utrangeringar i verksamheten. Det är rimligt att då utvärdera den administrativa bördan på nytt.

Sammanfattande tabell avseende medelstort företag:

Administrativ börda per tillsynsperiod	Arbetsdagar (första rapporteringstillfället)
5 kapitlet	24
6 kapitlet	3
7 kapitlet	5
9 kapitlet	8
Summa	40 dagar

Som framgår av tabellen är den administrativa bördan för den föreslagna regleringen hög. Det är dock att betänka att de elnätsföretag som bedriver monopolverksamhet måste ha en grundlig genomlysning. Den nya lagstiftningen som är föranledd av EU-lagstiftning kräver också att EI beslutar om intäktsramar för företagen. Detta är ingen uppgift som kan ske på alltför rudimentärt underlag. Det bör också betänkas att även den gamla regleringen med tillsyn i efterhand har bedömts kräva omfattande uppgiftsredovisning. Den tidigare administrativa bördan som var förknippad med EIs begäran om uppgifter för bedömningen av nättariffers skälighet enligt STEMFS 2003:3 upphörde 2008. Den uppgiftsredovisning som här ersätter denna rapportering är betydligt mer begränsad. Uppgiftsredovisningen avser som huvudregel också en fyraårsperiod.

EI bedömer således att alternativet att inte ha någon reglering i form av föreskrifter och allmänna råd skulle innebära större kostnader för både EI och nätkoncessionshavaren. EI skulle då behöva ha en omfattande dialog med respektive nätkoncessionshavare för att kunna säkerställa att nätkoncessionshavarens förslag till intäktsram motsvarar skäliga kostnader i nätverksamhet.

Beskrivning av vilka andra kostnader den föreslagna regleringen medför för företagen och vilka förändringar i verksamheten som företagen kan behöva vidta till följd av den föreslagna regleringen

Se ovan.

Beskrivning av i vilken utsträckning regleringen kan komma att påverka konkurrensförhållandena för företagen

Eftersom den svenska elnätsverksamheten utgörs av ett legalt monopol förekommer ingen konkurrens nätföretagen emellan.

Beskrivning av hur regleringen i andra avseenden kan komma att påverka företagen

Föreslagen ändring påverkar inte den här punkten.

Beskrivning av om särskilda hänsyn behöver tas till små företag vid reglernas utformning

Den nya regleringen och därmed också de föreslagna föreskrifterna påverkar alla nätkoncessionshavare förutom Affärsverket svenska kraftnät. Det är nödvändigt att såväl kunder som är anslutna till små företag som stora är garanterade att nätkoncessionshavaren förslag till intäktsram motsvarar skäliga kostnader i nätverksamheten

Kontaktpersoner

Conny Bäckman
Christina Hjulström
Caroline Törnqvist